

[P. Christensen.]

finansielle Opgaver, hvilket ogsaa i Hovedsagen kan siges om det, der nu foreligger. Det er jo finansielle Grunde, der gør, at man ønsker Loven forlænget uforandret i alt væsentligt. Jeg forbavsedes noget over, at den ærede Ordfører for Venstre (N. K. Kristensen) med kritiske Bemærkninger omtalte den lange Behandling, som Lovforslaget har været Genstand for i det andet høje Ting. Det er rigtigt, at det har været til Behandling i lang Tid, og at de Ændringer, som man har foretaget i det oprindelige Lovforslag, ikke er store; dem havde man formentlig ikke haft nødig at bruge saa lang Tid til, hvis der ikke havde været Kræfter i Bevægelse for at rejse en Tolddebat under Forhandlingerne. Det var nemlig det, der skete, og jeg tager vist ikke fejl, naar jeg mener, at Venstre var den egentlige Aarsag til denne langstrakte Forhandling i det andet høje Ting som Følge af dets Stilling under disse Forhandlinger, under hvilke baade toldpolitiske, partipolitiske og ikke mindst bladpolitiske Interesser forsøgte at gøre sig gældende. Man er dog vel efterhaanden blevet klar over, at der næppe paa nærværende Tidspunkt vilde være nogen Rimelighed i at rejse en stor toldpolitisk Debat, fordi man fra alle Sider maa være saa nogenlunde enig om, at hvad man vedtager i Dag, kan man blive tvunget til at ændre i Morgen. Derfor er der vistnok ingen Grund til at at rejse en saadan toldpolitisk Debat. I vort Lands Økonomi kan vi hverken undvære Told som Beskyttelse eller som Skattekilde, men vi kender alle sammen det gamle Ord: til Maade er alting godt, og netop denne gyldne Middelvej er det, det gælder om at finde. Derfor maa de Udtalelser, som den ærede Ordfører for Venstre har fremsat, og de Udtalelser, som Venstres Ordfører i det andet høje Ting har fremsat, i høj Grad forundre, fordi jeg har opfattet dem som Udtryk for, at Venstre egentlig er imod disse Toldbestemmelser, imod Toldbeskatning. Man vilde egentlig gerne tjene den almindelige Befolknings Interesser ved at formindske Toldsatserne og ændre paa Toldpositionerne, men jeg har intetsteds set nogen positiv Bestræbelse i den Retning.

Under den kritiske Behandling af Lovforslaget i det andet høje Ting kom den højtærede Finansminister alle saadanne Ønsker i Møde i meget stor Udstrækning, idet han tilbød at ville nedsætte Tolden paa visse almindelige Levnedsmidler, Kaffe, Surrogater og Sukker med et Beløb af mindst

16 Mill. Kr., hvilket dog ikke er saa ganske lille et Beløb. Finansministeren tilbød endda under Forhandlingerne i det andet høje Ting at gaa videre, hvis der kunde opnaas Enighed om at fortsætte ad den Vej. Men hvad svarede Venstres Ordfører dertil? Han svarede, at det kunde de ikke gaa med til; det havde de ingen Interesse for. Det drejede sig jo kun om almindelige Levnedsmidler for den store brede Befolkning; det var ikke ensidige Erhvervsinteresser, det tog Sigte paa. Derfor synes jeg, at de Udtalelser, som blev fremsat her om Venstres store Kærlighed til en Nedsættelse af Toldsatserne af Hensyn til den forbrugende Befolkning, rimer daarligt sammen med den Stilling, som Partiet Venstre har indtaget i det andet høje Ting under Behandlingen af Lovforslaget. Den ærede Ordfører for Venstre nævnte forskellige Enkeltheder og pegede paa, at der opkrævedes urimelige Toldsatser, bl. a. paa Træsko. Hvorfor i al Verden skulde vi dog indføre Træsko her til Landet? Har vi ikke i gamle Dage haft gode Træskomagere, er der ikke endnu nogen her i Landet, som kan lave gode Træsko til en rimelig og billig Pris? Var der nogen Mening i, at vi skulde indføre dem? Hvor kan man saa anføre et saadant Eksempel som Bevis for det skadelige i saadanne Toldsatser? Det er den Slags Udtalelser, jeg ikke synes har Bund i Virkeligheden.

Jeg tror ikke, at Tiden er inde til en almindelig Toldlovrevision, men hvis der skulde være Ønsker hos de øvrige Partier derom, er det vistnok saadan, at Socialdemokratiet aldrig har modsat sig saglige Forhandlinger om saadanne Ting. Der vil heller ikke i den kommende Tid være noget til Hinder for Forhandling om disse Spørgsmaal, men der synes at være Enighed om, at der ikke er nogen Mening i Forhandling derom paa nærværende Tidspunkt.

Jeg kan udtale min Tilfredshed med den Formulering, som Bestemmelsen i det foreliggende Lovforslag angaaende Papiret har faaet. Det er vistnok en retfærdig Formulering, og det var rimeligt at benytte Lejligheden til at faa Spørgsmaalet klaret, fordi man inden for Toldraadets Appeludvalg har været i nogen Uklarhed med Hensyn til Fortolkningen af den herhenhørende Bestemmelse.

Jeg glæder mig ogsaa over den Tydeliggørelse, som er sket med Hensyn til Bemærkningen om, at Finansministeren bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, at de gennemførte Toldsatser ikke bevirker utidige Prisforhøjelser i Forhold til de Pro-